

Geronimo Stilton

REGNE DE LA FANTASIA

L'ÚLTIMA AVENTURA

- SETZÈ VIATGE -

AMB DOS
TUFNS NOUS
MOLT
PUDENTS!

Estrella Polar

Geronimo Stilton

REGNE DE LA FANTASIA
L'ÚLTIMA AVENTURA
- SETZÈ VIATGE -

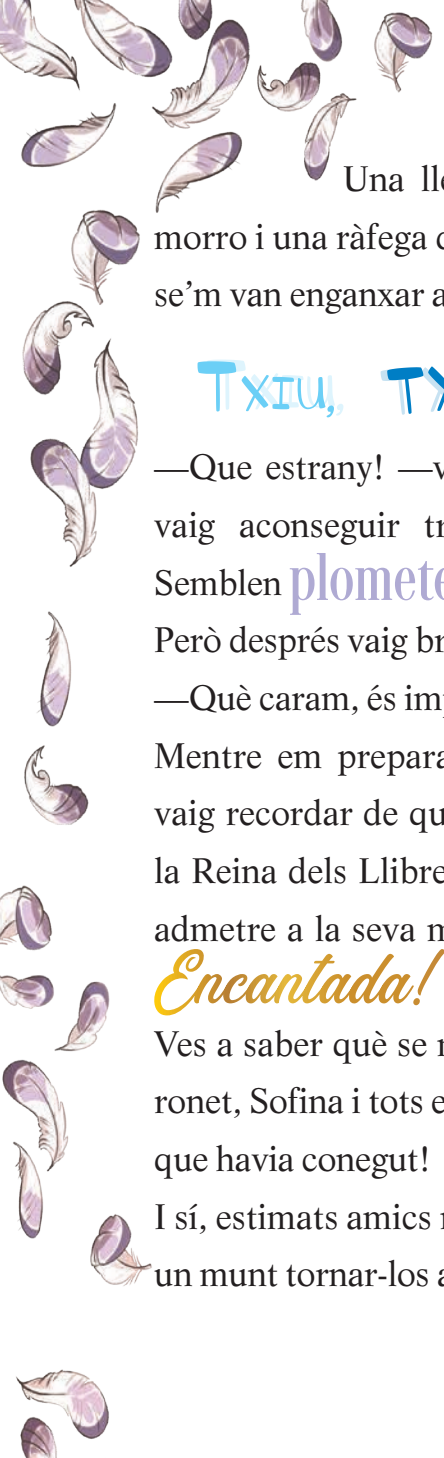
Estrella Polar

Plometes d'èliba

Era un radiant matí de primavera a Ratalona, i jo em vaig llevar ple d'**energia!**

Ah, estava segur que aquella seria una jornada estupenda! Content, em vaig abocar a la finestra: sentia la **piuladissa** dels ocellets i la veu dels nens que anaven a l'escola.

Una lleugera brisa m'acariciava el morro i una ràfega de plometes suaus com la neu se'm van enganxar al nas.

TXIU, TXIU, TXIU!

—Que estrany! —vaig murmurar tan bon punt vaig aconseguir treure-me-les del damunt—. Semblen **plometes de miniòlibes...**

Però després vaig brandar el cap.

—Què caram, és impossible!

Mentre em preparava per anar al despatx, em vaig recordar de quan vaig conèixer Imaginària, la Reina dels Llibres i de la Imaginació, i em va admetre a la seva meravellosa *Biblioteca Encantada!*

Ves a saber què se n'havia fet, d'Imaginària, Furonet, Sofina i tots els altres amics fantafantàstics que havia conegut!

I sí, estimats amics rosegadors, m'hauria agradat un munt tornar-los a *veure!*

Plometes d'òliba

Em vaig posar l'americana i em vaig dirigir cap a la porta quan... Catacloc!

Vaig ensopegar amb un llibre que estava obert a terra.

—Que estrany! —vaig murmurar—. No recordo haver-lo deixat aquí, ahir al vespre. Estic segur que vaig llegir un altre **llibre!**

El vaig agafar i me'l vaig mirar millor.

—Quina coincidència! És la història que havia escrit per explicar la meva fantàstica aventura amb

Imaginària!

Vaig posar-me a fullejar-lo i... Puf! Entre una **pàgina** i una altra va aparèixer... una altra plo-meta!

Ves a saber com havia anat a parar allà dins!

Capficat, vaig posar-me a rellegir algunes pàgines...

Una gran nostàlgia em va colpir amb força mentre revivia l'increïble viatge que m'havia portat a

ser nomenat **HEROI FANTAFANTÀSTIC.**

Què heu de saber

de la meua aventura

Fantafantàstica: +

Tot va començar el dia que jo, Geronimo Stilton, el director de L'Eco del Rosegador, vaig acabar dins de la **BIBLIOTECA ENCANTADA**, un lloc màgic que, a ulls dels meus conciutadans, és un edifici abandonat a la **PLAÇA DE LES MIL HISTÒRIES** de Ratalona. Allà vaig conèixer Imaginària, els seus dos **AJUDANTS**, Furonet i Sofina, i les seves fidels amigues, les trenta-tres miniòlibes.

UN LLOC MÀGIC QUE
GUARDA TOTS ELS LLI-
BRES POSSIBLES I IM-
POSSIBLES, AQUELLS
QUE S'HAN D'ESCRIURE
I AQUELLS QUE NO S'ES-
CRIURAN MAI...

IMAGINÀRIA

FURONET

LES MINIÒLIBLES

SOFINA

Segons *Imaginària*, jo era justament l'**HEROI FANTAFANTÀSTIC** que estava buscant! *Imaginària* necessitava un heroi perquè s'havia ficat en un bon embolic! Un embolic dels grossos! El dolentíssim i misteriós Mag Gris, Regulus, li havia llançat un encanteri i només jo podia salvar-la si aconseguia escriure una **HISTÒRIA FANTAFANTÀSTICA** plena d'inspiració! Per sort, gràcies a l'equip d'amics fantafantàstics, me'n vaig sortir, i fins i tot vaig ser capaç de transformar Regulus en una estàtua de **PLOM** que *Imaginària* va dipositar al bell mig de la plaça de les Mil Històries!

I jo vaig rebre tres premis: una **PLOMA FANTAFANTÀSTICA** (és a dir, la meua ploma de sempre però amb una marca més!), el **Retrat Fantafantàstic** i el carnet daurat de la Biblioteca.

Plometes d'òliba

Vaig somriure, però era un somriure una mica forçat. Una lleugera inquietud començava a fer-se lloc en el meu **cor**: primer aquell munt de plometes, després el llibre a terra que em fa ensopegar... Era Imaginària intentant atreure la meva atenció?

Però vet aquí que el llibre va començar a fullejar-se tot sol! *Escarritx*, què dimonis passava?

De sobte les pàgines es van aturar i jo... vaig fer un bot!

Les pàgines estaven totalment en **BLANC!**

Era com si la tinta hagués desaparegut! Vaig

fixar-m'hi millor, en un estat de grandíssim des-assossec.

I sí, de la pàgina 57 a la pàgina 60... tot el text havia...

QUÈÈÈ?!

desaparegut!

—Però... com és possible?

Aleshores vaig mirar al meu voltant, buscant Espagueto, el meu gosset estimat. Fer-li *festetes* m'ajudava a rumiar i aclarir-me les idees.

—Que babau!

L'havia deixat a la granja Stilton amb la tia Làmpia. Vaig tornar a concentrar-me en les pàgines:

—Uhm... probablement és un exemplar defectuós. Encara que... l'última vegada que el vaig *fullejar* estava tot com cal.

Vaig examinar el llibre de dalt a baix, una vegada i una altra, mentre hi rumiava. Després em vaig donar per vençut.

—Ja es fa tard, he de marxar... Aquest vespre hi tornaré a pensar.

Però sentia que aquella lleugera *INQUIETUD* creixia dins meu... Per això, abans de sortir de casa vaig anar al meu escriptori.

Vaig obrir el calaix i vaig mirar el **CARNET DAURAT**:* era allà, com sempre, com un carnet qualsevol.

Plometes d'òliba

—Potser tinc visions! —vaig concloure—. Si li hagués passat **res** a Imaginària o a la Biblioteca Encantada jo ho sabria...

Però per estar més tranquil vaig decidir agafar el carnet daurat i me'l vaig ficar a la butxaca.

Pels carrers de Ratalona vaig continuar amb els ulls ben oberts, per veure si descobria algun

SENYAL FANTA FANTÀSTIC.

Potser un follet penjat de la branca d'un arbre del parc... O el rastre en el cel de l'escombra

voladora de l'Embruixada... O les finestres d'una casa que es converteixen en un munt

d'ulls... **PERÒ RES DE RES!**

Semblava la meva estimada Ratalona de cada dia.

Au, va, al capdavall m'estava amoïnant per no res!

Quan vaig arribar a les oficines, vaig saludar tothom i em vaig dirigir al meu despatx.

Quan hi vaig entrar, no vaig poder evitar mirar el meu retrat que adornava l'escriptori.

*?... vaig empal·lidir
com un mató!*

Heu de saber que aquell era justament un **RETRAT FANTAFANTÀSTIC**

que Imaginària m'havia regalat com a agraiïment per haver-la salvat. I en aquella imatge jo tenia l'aparença d'orgull i seguretat d'un heroi de debò!

I doncs? Us deveu preguntar...? I doncs...

—Escarritx! —vaig exclamar.

Com era possible... que ara l'expressió fos tan **trista?** Com era possible que m'hagués canviat el morro?!